

Svēto Rakstu teātris

Rebeka Džeikmane

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šie notikumi risinājās ASV.

„Man ir garlaicīgi.” Džonijs gulēja uz viesistabas grīdas.

Viņa māsa Džena lūkojās laukā pa logu. „Nav ko darīt,” viņa teica.

Džonijs skatījās griestos. Kāpēc šķita, ka svētdienas nemaz nav jautras?

Pēkšņi viņš par kaut ko iedomājās. „Varbūt izņemsim svētdienas kasti?” vaicāja Džonijs. Svētdienas kaste bija īpaša kaste ar spēlēm, ko spēlēt svētdienā.

Dženas sejā atplauka smails. „Izklausās jautri!”

Džonijs un Džena steigās uz mammas istabu. Viņi ievilka lielu kasti dzīvojamā istabā.

„Ko mēs darīsim vispirms?” vaicāja Džonijs. Viņš atvēra kasti un izņēma dažas bilžu grāmatas un kāršu spēles.

„Varbūt izņemsim svētdienas kasti?” vaicāja Džonijs.

„Spēlēsim Svēto Rakstu varoņu spēli,” teica Džena.

Spēle sastāvēja no kartītēm ar Mormona Grāmatas praviešu attēliem. Džena novietoja kartītes ar attēliem uz leju. Viņi pēc kārtas apgriezta kartītes, cenšoties sameklēt pārus.

Džonijs apgriezta divas dažādas kartītes ar virsniņu Moroniju. „Es atradu pāri,” viņš iekliedzās.

„Es arī!” Džena turēja rokās divas kartītes ar Sārijas attēlu.

Džonijs un Džena izspēlēja šo spēli vairākas reizes. Bija jautri domāt par viņu mīļākajiem Mormona Grāmatas stāstiem.

Pēc brītiņa Džena teica: „Paspēlēsim kaut ko citu!”

„Labi. Izspēlēsim lomās kādu no mūsu mīļākajiem Svēto Rakstu stāstiem. Mums būs Svēto Rakstu teātris!” Džonijs sāka lasīt kartītes no grīdas.

„Jā!” Džena palīdzēja savākt spēli un nolikt to malā.

Džonijs meklēja dziļi kastē, līdz atrada dažus tērpus. Viņš izņēma pūkainu, brūnu apmetni un to uzvilka. „Es esmu Samuēls, lamanieti!” Viņš uzkāpa uz krēsla un attēloja Samuēlu, kurš mācīja no pilsētas mūra.

Džena atvēra Mormona Grāmatas bilžu grāmatu. Viņa šķīra lappuses, līdz atrada Samuēlu, lamanieti. Viņa lasīja stāstu priekšā, bet Džonijs tikmēr to attēloja.

Bērni izspēlēja šo stāstu vairākas reizes. Džonijs sajuta siltumu un prieku sirdī. Bija patīkami atcerēties praviešus, kuri mācīja par Jēzu Kristu.

Kad viņi bija sagatavojušies, Džonijs aizskrēja pakaļ mammai, tētī un jaunākajai mātai Makenai. „Nāciet un skatieties mūsu teātri!”

Džena nostājās istabas vidū ar izplestām rokām. „Esiet sveicināti mūsu Svēto Rakstu teātri! Šodien mēs rādīsim stāstu par . . . Samuēlu, lamanieti!”

Tad viņa sāka lasīt stāstu. „Sensenos laikos pie nefijiešiem ieradās pravietis Samuēls, lai viņus mācītu . . .”

Kad pienāca Džonija kārtā, viņš stalti izslējās uz krēsla. Viņš runāja skaļā balsī. „Es esmu Samuēls, un Debesu Tēvs vēlas, lai jūs izdarītu labas izvēles. Pārstājiēt rīkoties slikti! Jo pēc pieciem gadiem piedzims Jēzus Kristus.”

„Samuēlam piemita Dieva spēks,” teica Džena. Viņa pabeidza stāstīt atlikušo stāsta daļu.

Priekšnesuma beigās mamma, tētis un Makena aplaudēja.

„Tas bija lieliski!” teica mamma.

Džonijs un Džena paklanījās.

Viņi plati smaidīja.

„Izspēlēsim vēl vienu izrādi!” teica Džonijs.

„Mēs labprāt redzētu vēl vienu priekšnesumu,” piebilda mamma. Makena aplaudēja un smaidīja.

Džena un Džonijs steigās pie svētdienas kastes, lai uzmeklētu vēl citus tērpus.

„Svētdienas ir jautras! Man patīk mācīties par Svētajiem Rakstiem,” teica Džena.

„Un Jēzu.” Džonijs pasmaidīja, atrazdams vēl vienu tērpu. Svētdiena tik tiešām bija īpaša diena! ●

SONAS DŽ. C. TENIJAS ILLUSTRĀCIJAS

Tu vari izlasīt par Samuēlu, lamanieti, Helamana 16:1-3.